

Krigsministeriets Omraade? Jeg skal i den Anledning oplyse, at Udgiften til Krigsministeriet — jeg tager Bevillingen paa Finansloven og Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven, som Udgiften er opgjort i Regnskabet — i 1906—07 var 96,000 Kr. I 1907—08 steg den til 145,000 Kr., jeg gør opmærksom paa, at Lønningslovene her spille ind med. Men i 1908—09 steg den til 215,000 Kr., i 1909—10 til 226,000 Kr., og i Aar er der paa Finansloven forlangt 207,000 Kr., hvortil kommer, hvad Tillægsbevillingsloven bringer. Altsaa, i Løbet af 3 Aar er Udgiften til selve Krigsministeriet stegen med over 100 pCt. Hvori det ligger, overlader jeg til Undersøgelse, men det er min Tro, at der her maa være noget, som ikke er ganske rigtigt, og der maa kunne foretages Besparelser. Maaske vil man sige, at Aarsagen maa søges i det store Arbejde i Krigsministeriet, som følger med Forsvarslovenes Gennemførelse, men jeg skal gøre opmærksom paa, at lige fra 1868—69, da Krigsministeriet blev organiseret, har den aarlige Udgift til Krigsministeriet gennemsnitlig været henvend en 90,000 Kr. Der blev som bekendt i 1880 gennemført en ny Hærordning, men ser man efter, om det har influeret paa Udgifterne til Krigsministeriet, viser det sig, at i 1881—82 er der til Krigsministeriet bevilget 92,000 Kr., medens der i 1880—81 var bevilget 91,000 Kr. Hele Stigningen har altsaa været 1,000 Kr. Den Hærlovforandring, som skete i 1894, skulde jo have givet sig Udtryk gennem Bevillingerne i Aarene 1894—95 og 1895—96, men Bevillingerne til Krigsministeriet vare da ikke en Gang saa høje som tidligere, idet de nemlig det ene Aar vare 88,000 Kr. og det andet Aar 89,000 Kr. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at der er noget, som trænger til Oplysning, thi jeg forstaar ikke denne Stigning, der forekommer mig unaturlig.

Der er under Nr. 120 paa Listen forlangt en Bevilling til de svenske frivillige i Krigen 1864. Den staar i Forbindelse med de mange tidligere Bevillinger, der ere givne til svenske frivillige —, der som bekendt faa 600 Kr. — og til deres Enker, der faa 400 Kr. Naar jeg drager denne Bevilling frem, er det, fordi den har givet Anledning til et Andragende, som jeg har indbragt her i Tinget. Skønt det senere vil komme til Forhandling, kan der sikkert ogsaa ved denne Lejlighed tales om det. Vi give til de svenske frivillige og deres Enker, men nu er der en Dame,

som har været gift med en frivillig Hærgaardsskytte fra 1848. Hun var med sin Mand flyttet til Sverige og bor nu der som en fattig Enke paa 79 Aar. Der er fra alle Sider givet Oplysning om, at hun er svagelig, trænger til Understøttelse og har været paa Hospitalet. Hun har gennem svenske Blade faaet Oplysninger, som hun har vedlagt sin Ansøgning, om, hvilke svenske frivillige der faar Understøttelse, og nu mener hun: Kunne Enker efter de svenske frivillige faa Understøttelse, saa maa jeg, som har været gift med en dansk frivillig, vel ogsaa kunne faa Understøttelse. Jeg gør opmærksom herpaa, for der er noget berettiget for Fattigfolk i at drage den Slags Slutninger.

Jeg skal ikke omtale de Nedsættelser, der ere foretagne ved § 26. Jeg kan i den Henseende i et og alt henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Men der er en Ting, jeg vil tillade mig at berøre, og det er den, at jeg finder, det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at vore militære Myndigheder gennem de Oplysninger, der komme paa Finansloven, og paa anden Maade blive dragne med ind i Politik. Jeg skal ikke berøre dette Spørgsmaal nærmere, fordi Formanden ikke ønsker det forhandlet, men jeg tror, det er uheldigt, og jeg tror, det er en ganske naturlig Følge af, at vi have civile Forsvarsministre. De civile Forsvarsministre mene, det er nødvendigt for at støtte deres Autoritet, at de henvise til de militære Myndigheder. Jeg tror, det var bedre, at dette blev undgaaet, i hvert Fald tror jeg, at mange af de Oplysninger, som gives i Finansudvalgets Betænkning, helst burde undgaas. Der er meget, vi ikke kunne skjule for en eventuel Modstander, men der er andet, som kan og bør skjules. En Fjende eller Modstander kan vide: Der ligge Forterne. Men hvorledes Forterne ere bestykkede, ved han intet om. Det er uheldigt paa Finansloven at give en Modstander Oplysninger om, hvilke Kanoner vi anskaffe, saa at han derefter kan gøre sine Beregninger. Jeg kan endvidere af Betænkningen se, at Finansudvalget ganske sikkert har haft Oplysninger udover, hvad der foreligger. Jeg bebrejder saa langt fra den højtærede Forsvarsminister eller Finansudvalget, at de ikke have aftrykt disse Skrivelser, at jeg tværtimod anser det for rigtigt. Jeg vilde ønske, at vi vænnede os til ved den Slags Bevillinger at have fuld Tillid til Finansudvalget.